

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6976/06
23.08.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Наде Кљајевић, председника већа, Катарине Манојловић – Андрић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, против решења туженог Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, Колубарски управни округ Ваљево, 220 број 351-00089/2006-4 од 31.10.2006. године, у предмету издавања одобрења за легализацију, у нејавној седници већа одржаној дана 23.08.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Општинске управе Шабац, Одељења за урбанизам број 351-2-166/06-11 од 31.07.2006. године, којим је као неоснована одбијена његова пријава за издавање одобрења за легализацију пословног простора у приземљу стамбеног – пословног објекта на кат. парцели аа КО ББ у Шапцу, Улица ____.

У поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа и истиче да је у својству савесног купца на дан уговарања купопродаје и овере уговора о купопродаји проверио стање у катастарским књигама увидом у поседовани лист број вв и по овери уговора ступио у својинску државину предметног пословног простора, платио порез на пренос апсолутних права и уписао у јавне књиге, а да при закључењу уговора од стране ГГ (продавца) није упознат са чињеницом да је стамбено – пословни објекат у поступку легализације, а тиме и локал у предмету купопродаје. То је сазнао од грађевинског инспектора Општинске управе општине Шабац, Одељење за урбанизам, па је са пријавом хтео да предметни пословни простор легализује, али му је Општинска управа Шабац, Одељење за урбанизам решењем од 31.07.2006. године, одбило пријаву на које решење је уложио жалбу, коју је тужени орган оспореним решењем од 31.10.2006. године, одбио као неоснован. Као разлог за одбијање његове пријаве наведено је да је стамбено – пословни објекат у оквиру кога се налази локал, изграђен без пасажа који је предвиђен Регулационим планом "Центар 2" у Шапцу, као и непостојање сагласности сукорисника парцеле, ВВ. Истиче да спорни пасаж претходни власник и продавац ГГ је вољан да отвори чиме би се оствариле предпоставке за несметану пешачку комуникацију између Улица ДД и ЋЋ. Такође наводи да је сукорисник парцеле на којој је предметни објекат саграђен у време градње дао своју усмену сагласност на изградњу објекта, а да сваки штетни утицај који врши кров објекта може да се отклони реконструкцијом кровне конструкције у договору са ГГ. С тога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а тужиоцу дозволи да легализује пословни простор у приземљу стамбено – пословног објекта саграђеног на катастарској парцели број аа КО ББ у Шапцу у Улици ____.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Према образложењу оспореног решења и стању у списима предмета, правилно је првостепени орган у поступку легализације бесправно изграђеног дела објекта – пословног простора на катастарској парцели број аа КО ББ, провео поступак, сходно одредбама члана 48. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, члана 192. ЗУП-а и пријаву за легализацију одбио као неосновану, а из разлога што је утврђено да тужилац није пружио доказ да се пословни простор налази у објекту за који је издато решење и објекат легализован и да је прибављена сагласност свих сукорисника парцеле на које се објекат налази, као и да објекат није урађен у складу са важећим регулационим планом. Из списка предмета, такође, произлази да је решењем Одељења за урбанизам од 22.01.2004. године, већ одбијена као неоснована пријава ГГ да се легализује објекат на наведеној катастарској парцели аа КО ББ, пошто предметни објекат није урађен у складу са важећим Регулационим планом "Центар 2" у Шапцу, према коме је кроз исти објекат предвиђен пасаж – обавезна пешачка комуникација између Улица ДД и ЋЋ и да је стање на лицу места изведено без пасажа, као и да је кров на спорном објекту изведен противно плану, јер је пад кровне равни ка објекту ВВ, те врши штетне утицаје на његов постојећи објекат, који није ни дао сагласност у поступку да се објекат легализује. Првостепени орган је поновним увидом у катастарским књигама увидом у поседовани лист број вв и по овери уговора ступио у својинску државину предметног пословног простора, платио порез на пренос апсолутних права и уписао у јавне књиге, а да при закључењу уговора од стране ГГ (продавца) није упознат са чињеницом да је стамбено – пословни објекат у поступку легализације, а тиме и локал у предмету купопродаје. То је сазнао од грађевинског инспектора Општинске управе општине Шабац, Одељење за урбанизам, па је са пријавом хтео да предметни пословни простор легализује, али му је Општинска управа Шабац, Одељење за урбанизам решењем од 31.07.2006. године, одбило пријаву на које решење је уложио жалбу, коју је тужени орган оспореним решењем од 31.10.2006. године, одбио као неоснован. Као разлог за одбијање његове пријаве наведено је да је стамбено – пословни објекат у оквиру кога се налази локал, изграђен без пасажа који је предвиђен Регулационим планом "Центар 2" у Шапцу, као и непостојање сагласности сукорисника парцеле, ВВ. Истиче да спорни пасаж претходни власник и продавац ГГ је вољан да отвори чиме би се оствариле предпоставке за несметану пешачку комуникацију између Улица ДД и ЋЋ. Такође наводи да је сукорисник парцеле на којој је предметни објекат саграђен у време градње дао своју усмену сагласност на изградњу објекта, а да сваки штетни утицај који врши кров објекта може да се отклони реконструкцијом кровне конструкције у договору са ГГ. С тога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а тужиоцу дозволи да легализује пословни простор у приземљу стамбено – пословног објекта саграђеног на катастарској парцели број аа КО ББ у Шапцу у Улици ____.

регулациони план као и увиђајем на лицу места утврдио да се стање није променило и да је и даље важећи плански акт као и то да сагласности сукорисника парцеле у поступку нема.

Како се у поступку по поновљеној пријави тужиоца, пошто је већ одлучиовано по пријави ГГ из Шапца, чињенично стање није изменило, јер се сукорисник парцеле ВВ противи легализацији, а одредбе члана 15. став 4. Закона о основама својинско-правних односа и даље се примењују, то је по налажењу туженог органа правилно поступио првостепени орган када је на потпуно утврђено чињенично стање, правилно примењено материјално право и пријаву тужиоца одбио као неосновану.

Имајући у виду изложено, правилно је по оцени Врховног суда Србије закључивање туженог органа да у овој ствари није била законског основа за удовољење захтеву тужиоца са разлога наведених у оспореном решењу, које је донето на основу правилно утврђеног чињеничног стања и правилне примене материјалног права, а тужени орган је у образложењу истог дао ваљане и на закону засноване разлоге које прихвата и овај суд.

Из изнетих разлога, налазећи да остали наводи тужбе не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења и да овим решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, одлучио као у диспозитиву решења, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 23.08.2007. године, У. 6976/06

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р. Нада Кљајевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС